

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. S. ml.**
bytem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2016, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2016, č. j. X, kterým žalovaná snížila žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ode dne 20. 5. 2016 na výši 5.265 Kč měsíčně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

2. Žalobce v žalobě namítal, že rozhodnutím žalované ze dne 3. 11. 2015 mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně se správně stanovenou dobou důchodového pojištění, včetně prosince 2013. Následně žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 5. 2016 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně snížila, a to tak, že nezapočítala prosinec 2013. Žalobce namítal nesprávnou interpretaci zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále „zdp“), účelově v rozporu s jeho zněním.
3. Žalovaná snížení invalidního důchodu zdůvodnila § 11 odst. 2 zdp ve znění zákona č. 263/2002 Sb., platného do 31. 12. 2013. Podle tohoto ustanovení se za dobu pojištění zaměstnance nepovažuje kalendářní měsíc, za který jeho zaměstnavatel neodvedl pojistné na sociální zabezpečení (dále jen „pojistné“), pokud tímto zaměstnavatelem byla obchodní společnost a daný zaměstnanec byl v takovém kalendářním měsíci současně společníkem anebo členem statutárního orgánu společnosti. Zaměstnavatelem byla společnost S. M. s.r.o. (dále jen „zaměstnavatel“), kde byl žalobce jednatel a současně společník do 30. 12. 2013, a nikoliv, jak mylně uvádí žalovaná, do 9. 1. 2014. Zápis do obchodního rejstříku při změně jednatele nebo společníka má pouze deklaratorní účinky. Na případ žalobce se nemůže vztahovat citované ustanovení zákona, protože nebyl v jednom kalendářním měsíci zaměstnancem a současně i jednatelem a společníkem. Společnost nemohla odevzdat příslušné doklady, protože takovou povinnost měl od 30. 12. 2013 nový jednatel. Žalobce nemohl a nikdy nebyl po 30. 12. 2013 žádným účastníkem řízení. Byl pouze společníkem a jednatelem do 30. prosince 2013, tzn. v tyto kalendářní dny, ale zaměstnancem byl celý kalendářní měsíc prosinec 2013. V prosinci 2013 byl tedy účasten pojištění, protože byl řádně přihlášený i odhlášený zaměstnanec, a to až ke dni 31. 12. 2013.
4. Předmětné vágní ustanovení § 11 odst. 2 zákona č. 263/2002 Sb., které bylo s účinností od 1. 1. 2014 zrušeno zákonným opatřením Senátu č. 344/2013 Sb., považoval žalobce za nepřiměřeně tvrdé a vydané v rozporu s ústavním pořádkem ČR, protože při aplikaci tohoto ustanovení pro výpočet výše důchodu je se zaměstnancem jednáno v rozporu s právem na rovné zacházení, což je proti principu tzv. horizontální spravedlnosti. Pokud společník nebo člen statutárního orgánu v souladu se zákonem ukončí svou činnost v obchodní společnosti v průběhu kalendářního měsíce, tak nemůže ještě znát k tomuto dni výši pojistného a nemá žádnou možnost uskutečnit případné odvody pojistného na sociální zabezpečení, protože příslušné částky pojistného jsou splatné až od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Pokud tedy takovou povinnost dobrovolně nesplní nový společník, resp. nový statutární zástupce, tak se o takovém případném nedoplatku dozví tento bývalý společník, či bývalý jednatel, až s odchodem do invalidního nebo starobního důchodu. Žalovaná ve svém rozhodnutí o námitkách uvádí na straně 3 pouze nějakou pravděpodobnou výši pojistného, ovšem předmětné ustanovení § 11 odst. 2 zdp výslovně uvádí pojistné a nikoliv pravděpodobné pojistné. O takovém pravděpodobném nedoplatku na pojistném se žalobce dozvěděl až z předmětného rozhodnutí o námitkách. Do té doby mu žalovaná ani Okresní správa sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Šumperk neoznámila, že bývalý zaměstnavatel žalobce má nějaký dluh na pojistném. Místo sdělení takové klíčové informace o stavu důchodového účtu pro vyrovnání případného nedoplatku z vlastních finančních zdrojů se zcela v rozporu se zdp rozhodla žalovaná vyhotovit bez souhlasu a vědomí zaměstnance i zaměstnavatele v rozporu s dobrými

mravy nový evidenční list důchodového pojištění (dále jen „ELDP“), dokonce se snahou žalobce nezákonným způsobem donutit ho podepsat.

5. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2016 bylo vydáno na základě nesprávné interpretace zdp, nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a bez řádného odůvodnění s přihlédnutím k ostatním skutečnostem. Tím byl porušen § 41 zdp.
6. Žalovaná **ve vyjádření** k žalobě uvedla, že zaměstnavatel žalobce byl odhlášen z registru zaměstnavatelů ke dni 31. 12. 2013 a za prosinec 2013 neodvedl pojistné. Proto se za tento měsíc nezapočítává výdělek ani dny pojištění a ELDP žalobce za rok 2013 měl být ukončen již dne 30. 11. 2013. Toto bylo zjištěno kontrolou OSSZ Šumperk. Předmětem sporu je, zda lze kalendářní měsíc prosinec 2013 považovat za dobu pojištění žalobce či nikoliv.
7. Prvoinstanční rozhodnutí, které předcházelo rozhodnutí napadenému, a kterým byla žalobci ode dne 20. 5. 2016 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, bylo vydáno na podkladě rekonstruovaného ELDP žalobce za kalendářní rok 2013. Stalo se tak na podkladě šetření provedeného OSSZ Šumperk, z něhož žalovaná citovala. Ze záznamu vyplynulo, že zaměstnavatel žalobce za prosinec 2013 neodevzdal přehled o výši pojistného a ani neodevzdal ELDP za rok 2013 za žalobce, který byl v roce 2013 jediným zaměstnancem přihlášeným k účasti na pojištění. OSSZ Šumperk se marně snažila přimět zaměstnavatele a jednatel (žalobce) k provedení kontroly a doložení chybějících dokladů. Kontrolu nebylo možno provést, zaměstnavatel byl zařazen do registru nedosažitelných subjektů. Kontrolou nedosažitelných subjektů bylo zjištěno, že OSSZ Šumperk dne 26. 6. 2015 vystavila „platební výměr na pravděpodobnou výši pojistného“ ve výši 3.945 Kč, která nebyla zaměstnavatelem dosud uhrazena. Vzhledem k tomu, že pojistné nebylo uhrazeno a žalobce byl v té době jednatel a společníkem, nepokládá se tento měsíc podle § 11 odst. 2 zdp ve znění účinném do 31. 12. 2013 za dobu pojištění a na ELDP měl být v tomto měsíci uveden křížek. Za tento měsíc se tedy nezapočítávají vyměřovací základy ani dny pojištění. V období, kdy OSSZ chtěla přistoupit k rekonstrukci ELDP za rok 2013 za žalobce, bylo zjištěno, že dne 15. 9. 2015 byl na OSSZ Šumperk ELDP předán. Předal ho sám žalobce, a to z důvodu žádosti o invalidní důchod. Na tomto ELDP jsou ovšem uvedeny údaje, které nebyly ověřeny kontrolou a ani nebyl dodán „Přehled o výši pojistného za měsíc 12/2013“. Dále bylo zjištěno, že OSSZ Šumperk, oddělení účtárny, chybně vystavila potvrzení o tom, že zaměstnavatel odvedl za období do 31. 12. 2013 pojistné, i když tomu tak nebylo.
8. Vzhledem k tomu vystavilo oddělení kontroly opravný ELDP, který společně s opraveným potvrzením z oddělení účtárny o nedoplatku pojistného za prosinec 2013 předalo k případnému přepočtu důchodu.
9. K námitkám žalovaná odkázala na § 5 odst. 1 písm. a) a písm. w) zdp. Jako dobu pojištění lze hodnotit činnost jednatelů společnosti s ručením omezeným, jestliže nebyli v pracovněprávním vztahu k této společnosti, ale vykonávali pro ni práci, za kterou byli touto společností odměňováni. Žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2005, č. j. 4 Ads 29/2004-30.

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

10. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zdp je dobou pojištění po 31. 12. 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až l, v) až x), a v § 5 odst. 2 a 3, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné.
11. V daném případě je nesporné, že žalobce byl společníkem i jednatelem zaměstnavatele, a že tato společnost za prosinec 2013 neodvedla pojistné na sociální zabezpečení. Bylo a je pouze na vůli žalobce, zda dostojí svým zákonným povinnostem statutárního orgánu a toto pojistné odvede. Žalobce však tuto svou povinnost coby statutární orgán nesplnil.
12. Žalovaná nezpochybnila možnou benevolenci zdp, dopadající na zaměstnance v případě neodvádění pojistného jejich zaměstnavatelem, který jim tuto dobu jako dobu pojištění hodnotí. Ostatně takového postupu se i žalobce zjevně snaží domoci. Nelze však přehlédnout prokázanou skutečnost, že žalobce byl jak statutárním orgánem, tak i zaměstnancem. Nemůže proto očekávat, že když jako statutární orgán na jedné straně pojistné neodvede, jako zaměstnanci stejné společnosti na straně druhé mu tato doba bude jako doba pojištění započtena. V tomto postoji žalobce lze spatřovat jeho zcela účelové jednání.
13. Pokud žalobce považoval ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zdp za nepřiměřeně tvrdé a v rozporu s ústavním pořádkem ČR, a má-li tato námitka být chápána jako žádost o odstranění tvrdosti zákona, pak žalovaná odkázala na § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle kterého odstraňovat tvrdosti zákona může pouze ministr práce a sociálních věcí a nikoliv žalovaná, která je pouze výkonným orgánem a je povinna řídit se zákony a nemůže je svévolně měnit. Protože žalobce tvrdost § 11 odst. 1 písm. a) zdp namítá, pak podle názoru žalované jen potvrzuje, že si je svého pochybení vědom.
14. Žalobce v **replíce** uvedl, že nikdo se ho z OSSZ Šumperk marně nesnažil přimět k provedení kontroly, ani k takovému postupu neměl žádné právo, protože žalobce nebyl ode dne 30. 12. 2013 zaměstnanec ani jednatel žádné obchodní korporace. Žalobce nebyl celý poslední kalendářní měsíc roku 2013 jednatelem ani společníkem. ELDP žalobce předal kompetentnímu pracovníkovi OSSZ Šumperk a tento byl touto správou i žalovanou bez výhrad přijat, zkontrolován i akceptován bez jakýchkoliv připomínek, a proto mu byl vyměřen správně i invalidní důchod. Žalobce nebyl zaměstnán u zaměstnavatele na žádnou mandátní smlouvu, ale na řádnou pracovní smlouvu. O neuhrazené pravděpodobné výši pojistného se dozvěděl až dne 13. 9. 2016 z rozhodnutí žalované o námitkách. Žalobce neměl povinnost odvést pojistné, protože přestal být jednatelem zaměstnavatele ode dne 30. 12. 2013. Tuto povinnost měl nový jednatel od 1. 1. 2014 do 20. 1. 2014. Od 30. 12. 2013 byl žalobce pouze zaměstnancem a dále od 1. 1. 2016 již pouze občanem této země bez jakékoliv možnosti zajistit, aby jeho bývalý zaměstnavatel splnil všechny své zákonné povinnosti. Žalobce nesouhlasil s tím, že jeho jednání bylo účelové. Žalobce žádnou námitku k odstranění tvrdosti zákona v žalobě nepodal. Šlo jen o jeho subjektivní hodnocení příslušného ustanovení zákona. Strohé

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

subjektivní hodnocení žalobce nic nepotvrzuje a žalobce si není vědom žádného pochybení, žádného se nedopustil.

15. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 6. 9. 2016.
16. **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že dne 3. 11. 2015 žalovaná přiznala žalobci ode dne 10. 9. 2015 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5.295 Kč měsíčně.
17. Rozhodnutím žalované ze dne 2. 5. 2016 byl žalobci snížen invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ode dne 20. 5. 2016 na částku 5.225 Kč měsíčně podle § 56 odst. 1 písm. c) zdp. Protože bylo zjištěno, že zaměstnavatel žalobce byl z registru zaměstnavatelů odhlášen k 31. 12. 2013 a za prosinec 2013 neodvedl pojistné, za tento měsíc se nezapočítává výdělek ani dny pojištění a ELDP žalobce za rok 2013 měl být ukončen 30. 11. 2013. Invalidní důchod byl vyplácen ve vyšší částce. V osobním listě důchodového pojištění, který byl zaslán společně s rozhodnutím ze dne 3. 11. 2015, byl započten celý rok 2013 podle ELDP, který zaměstnavatel žalobce vyhotovil dne 15. 9. 2015.
18. Rozhodnutím žalované ze dne 6. 9. 2016 byly námitky žalobce zamítnuty. Žalovaná odkázala na § 38 a § 40 zdp. Při následné kontrole agendy tzv. nedosažitelných osob, prováděné ke konci roku 2015, bylo odborem kontroly OSSZ Šumperk zjištěno, že v registru těchto osob je veden zaměstnavatel žalobce, kde byl žalobce registrován nejen jako zaměstnanec, ale také jako jednatel a od 26. 1. 2006 do 14. 1. 2014 jako jediný společník. Z kontroly vyplynulo zjištění, že zaměstnavatel žalobce byl z registru zaměstnavatelů vedeného OSSZ Šumperk řádně odhlášen ke dni 31. 12. 2013, když od ledna 2014 převedl svou činnost pod jinou společnost. K tomuto datu byl z pojištění odhlášen žalobce jako poslední zaměstnanec, který byl do 30. 12. 2013 jednatelem společnosti (dle zápisu v obchodním rejstříku tímto dnem funkce jednatele zanikla) a do 9. 1. 2014 jediným společníkem. Zaměstnavatel žalobce neodevzdal za prosinec 2013 přehled o výši pojistného a také neodevzdal ELDP za rok 2013 za žalobce, který byl v roce 2013 jediným zaměstnancem přihlášeným k účasti na pojištění. Protože se OSSZ Šumperk nepodařilo přimět žalobce jako zaměstnavatele a jednatele k provedení kontroly a doložení chybějících dokladů, nebylo možno provést ze strany OSSZ Šumperk kontrolu a zaměstnavatel žalobce, který ke dni 9. 1. 2014 zanikl, byl zařazen do registru nedosažitelných subjektů.
19. Kontrolou nedosažitelných subjektů dne 27. 11. 2015 bylo zjištěno, že OSSZ Šumperk dne 26. 6. 2015 vystavila pro zaměstnavatele žalobce platební výměr na pravděpodobnou výši pojistného za prosinec 2013 ve výši 3.945 Kč, která však zaměstnavatelem dosud nebyla uhrazena. Protože nebylo uhrazeno pojistné a žalobce byl v té době jednatelem a jediným společníkem, nepokládá se tento měsíc podle § 11 odst. 2

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

zdp ve znění platném do 31. 12. 2013 za dobu pojištění a na ELDP žalobce za rok 2013 tedy správně mělo být křížkem vyznačeno, že v prosinci nebyl účasten pojištění. Proto také nelze zhodnotit tuto dobu jako dobu pojištění a současně nelze zhodnotit ani vyměřovací základ za tento měsíc. Proto OSSZ Šumperk chtěla přistoupit v souladu s § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. ke zpracování rekonstrukce ELDP za rok 2013 žalobce s tím, že v prosinci nebyl účastníkem řízení a o příslušný počet dnů bude též krácen vyměřovací základ. V evidenci žalované však bylo zjištěno, že v souvislosti s podáním žádosti o invalidní důchod žalobce osobně dne 15. 9. 2015 předal na OSSZ Šumperk ELDP vyplněný za celý rok 2013. Na něm jsou však uvedeny údaje, které nebyly ověřeny kontrolou, nebyl dodán přehled o výši pojistného za prosinec 2013 a ani nebyl dosud uhrazen dluh na pojistném ve výši 3.945 Kč.

20. Oddělení kontroly OSSZ Šumperk tedy na základě těchto zjištění vystavilo opravný ELDP za rok 2013 pro žalobce, ze kterého vyplynulo, že žalobce nebyl v prosinci 2013 účasten pojištění a současně byl o příslušnou částku snížen vyměřovací základ za toto období. Dále zpracovalo výpočet dosud neuhrazeného dluhu na pojistném a zpracovalo novou přílohu k žádosti o důchod, kde potvrdilo, že zaměstnavatel žalobce dosud neodvedl pojistné za rok 2013 v plné výši, takže žalobce, který byl současně jediným společníkem a i jednatelem, nebyl v prosinci 2013 účasten pojištění z titulu zaměstnání u této společnosti. Všechny tyto doklady byly zaslány žalované k provedení případného přepočtu důchodu. Žalovaná tento přepočet provedla. V řízení o námitkách žalovaná ověřila, že přepočet výše invalidního důchodu žalobce byl proveden v souladu se zákonem o důchodovém pojištění v platném znění, standardním způsobem a ve správné výši.
21. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Spornou je otázka, zda kalendářní měsíc prosinec 2013 je dobou pojištění či nikoliv. Nesporné je, že za tento měsíc nebylo zaplacené pojistné. Žalobce se domnívá, že mělo být zaplacené v lednu 2014, kdy již nebyl jednatelem. Nový jednatel pojistné nezaplatil a podle žalobce toto nemůže jít k jeho tíži.
23. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zdp ve znění účinném do 31. 12. 2013, tj. za rozhodné období, *se dobou pojištění rozumí doba účasti zde vyjmenovaných kategorií osob, včetně zaměstnanců a členů statutárních orgánů obchodních společností na pojištění, za které bylo v České republice zaplacené pojistné.*
24. Podle druhého odstavce téhož ustanovení *za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) se u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a), f) w) a x) nepovažuje kalendářní měsíc, za který jejich zaměstnavatel neodvedl pojistné, které byl povinen odvést, je-li tímto zaměstnavatelem obchodní společnost nebo družstvo a tyto osoby byly v takovém kalendářním měsíci současně společníky této společnosti anebo členy statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo družstva;... Ustanovení věty třetí neplatí, bylo-li pojistné dlužné za kalendářní měsíc zaplacené do tří let ode dne splatnosti tohoto pojistného. Byl-li osobám uvedeným ve větě třetí přiznán důchod, popřípadě z důvodu úmrtí těchto osob byl přiznán*

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

vdovský, vdovecký nebo sirotčí důchod, a při přiznání tohoto důchodu nebyla započítána podle věty třetí doba pojištění z důvodu neodvedení pojistného, přihlédne se k této době, jen bylo-li dlužné pojistné uhrazeno za prosinec kalendářního roku, do něhož spadá kalendářní měsíc, za který nebylo dlužné pojistné odvedeno, nebo bylo-li dlužné pojistné uhrazeno za poslední kalendářní měsíc před přiznáním důchodu, za který obchodní společnost nebo družstvo dlužily pojistné, anebo za poslední kalendářní měsíc, v němž byl pojištěnec osobou uvedenou ve větě třetí; dlužné pojistné musí být přitom uhrazeno nejpozději do 3 let ode dne splatnosti tohoto pojistného. Za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) se u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až k), v) až x) a v § 5 odst. 3 považuje též doba, po kterou podle pravomocného rozhodnutí soudu nebo mimosoudní dohody uzavřené po podání návrhu na určení neplatnosti skončení tohoto právního vztahu trval nadále jejich právní vztah zakládající účast na pojištění, pokud podle tohoto rozhodnutí nebo této dohody došlo ke skončení tohoto vztahu neplatně a pokud by jinak byla, kdyby nedošlo k neplatnému skončení tohoto vztahu, splněna podmínka uvedená v § 8; podmínka zaplacení pojistného se přitom považuje za splněnou, přičemž ustanovení věty třetí až páté tím není dotčeno.

25. Z citovaného ustanovení vyplývá, že pro jeho aplikaci je nutné splnění obou zákonných podmínek, a to jednak neodvedení pojistného za daný kalendářní měsíc (zde prosinec 2013) a jednak to, že osoba, o jejíž posouzení doby pojištění jde, byla zároveň členem statutárního orgánu, dozorčí rady či společníkem obchodní společnosti nebo družstva.
26. Smyslem právní úpravy je ochránit zaměstnance po dobu, po kterou nezávisle na vůli zaměstnance nebylo za něj odvedeno pojistné na sociální zabezpečení, ač odvedeno být mělo. Současně však zákon stanoví, že dobrodiní této výjimky nedopadá na ty zaměstnance, kteří se v postavení statutárních orgánů zaměstnavatele, resp. členů těchto orgánů, podíleli na rozhodování zaměstnavatele, anebo byli společníky zaměstnavatele. Přitom stačí splnění jedné podmínky – buď být jednatelem anebo společníkem.
27. Jak si soud ověřil ze správního spisu a ve veřejném rejstříku a jeho sbírce listin (dostupné na <http://portal.justice.cz>), žalobce byl jednatelem zaměstnavatele do 30. 12. 2014 (= den zániku funkce zapsaný v obchodním rejstříku; výmaz proveden ke dni 9. 1. 2014) a společníkem zaměstnavatele do 9. 1. 2014.
28. Podle § 29 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále „obchodní zákoník“), *proti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti.*
29. Podle § 29 odst. 2 obchodního zákoníku *skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve.*
30. Ustanovení § 29 odst. 2 obchodního zákoníku poskytuje ochranu tomu, kdo jedná v důvěře v zápis do obchodního rejstříku, vyjadřuje princip „materiální publicity“, resp. veřejné důvěry (víry).

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.

31. Proto vycházela žalovaná v roce 2015 a později z údajů uvedených v obchodním rejstříku, a to správně. V této souvislosti lze poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006, č. j. 7 Afs 163/2004-87, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož princip materiální publicity zápisů v obchodním rejstříku neboli princip důvěry ve správnost údajů zapsaných v obchodním rejstříku se uplatňuje nejen v soukromoprávních vztazích, ale i ve veřejnoprávních vztazích mezi státem (správními orgány) a právníckými a fyzickými osobami (srov. dále např. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 1. 1997, sp. zn. IV. ÚS 285/96, publikovaný pod č. 12, sv. 7 Sb. US, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 3. 2002, sp. zn. 33 Odo 804/2001, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgány jsou povinny při výkonu své činnosti zachovávat a respektovat princip materiální publicity obchodního rejstříku a neexistují-li důvodné pochybnosti o správnosti údajů zapsaných v obchodním rejstříku, vycházejí při své činnosti z údajů, které jsou v něm zapsány.
32. Ze správního spisu soud zjistil, že skutkový stav, ze kterého žalovaná ve svém rozhodnutí o námitkách žalobce vyšla, byl zjištěn správně. Výpisem z obchodního rejstříku bylo prokázáno, že v období, které žalovanou nebylo podle § 11 odst. 2 zákona č. 155/1999 Sb. zahrnuto jako doba pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) zdp, žalobce byl jednatelem a společníkem zaměstnavatele ve smyslu § 11 odst. 2 zdp. Jeho funkční období jednatele skončilo dne 30. 12. 2013, avšak toto bylo známo či mohlo být známo třetím osobám (veřejnosti) včetně žalované až ke dni 14. 1. 2014. Rovněž bylo prokázáno, že žalobce byl ve shodné době společníkem této společnosti. Byly tak potvrzeny skutečnosti, ze kterých žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela. Žalobce ostatně ani nenamítal, že by OSSZ oznámil skutečnost, že byl z funkce jednatele odvolán dříve než 9. 1. 2014. Proto mu nic nebránilo do 8. 1. 2014 splnit povinnosti jednatele spočívající v odevzdání potřebných dokladů OSSZ a zaplacení pojistného za prosinec 2013. Žalobce ani nedoložil, že by předal veškeré listiny týkající se zaměstnavatele novému jednatele a tyto povinnosti splnit nemohl. Práva náležejí bdělým a bylo na žalobci, aby si sám zvolil čas a způsob prodeje obchodního podílu a odvolal se sám z funkce jednatele, splnil své povinnosti na základě plné moci apod.
33. Žalobce má pravdu v tom, že výmaz jednatele a společníka má deklaratorní účinky. Avšak jen vůči tomu, kdo o těchto skutečnostech ví dříve než ze zápisu z obchodního rejstříku. Takovou osobou byl sám žalobce, ale ne žalovaná. Jinými slovy, poté, co již společnost vznikla, mají právní skutečnosti, vyvolávající vznik, změnu nebo zánik jednatelské funkce, konstitutivní charakter, zápis do obchodního rejstříku má již pouze deklaratorní účinky. To ale nepopírá princip materiální publicity zápisů v obchodním rejstříku ve smyslu § 27 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.
34. Soud se z výše uvedených důvodů ztotožnil s výkladem žalované, napadené rozhodnutí shledal jako zákonné a žalobu zamítl jako nedůvodnou.

35. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. listopadu 2017

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Šárka Harazinová.